Λυσίμαχος. Βῖθυς

122

« Ἀριστόδημος δ' ἱστορεῖ (FHG III 310)

« Βῖθυν τὸν Λυσιμάχου τοῦ βασιλέως παράσιτον, ἐπεὶ αὐτοῦ γρ. Ἀθην. δ' αὐτοῦ τὸ ἱμάτιον ὁ Λυσίμαχος ἐνέβαλε ξύλινον σκορπίον, ταραχθέντα ἀναπηδῆσαι, εἶτα γνόντα τὸ γεγενημένον "κἀγώ σε, φησιν, ἐκφοβήσω, βασιλεῦ· δός μοι τάλαντον" ἦν δ' ὁ Λυσίμαχος μικρολογώτατος. » 246 e.

« ... φιλόγελως δὲ ἦν καὶ Δημήτριος ὁ Πολιορκητής, ὥς φησι Φύλαρχος ἐν τῇ ι' τῶν ἱστοριῶν (FHG I 335) ὅς γε τὴν τοῦ Λυσιμάχου αὐλὴν κωμικῆς σκηνῆς οὐδὲν διαφέρειν ἔλεγεν· ἐξιέναι γὰρ ἀπ' αὐτῆς πάντας δισυλλάβους· τόν τε Βῖθυν χλευάζων καὶ τὸν Πάριν, μεγίστους ὄντας παρὰ τῷ Λυσιμάχῳ, καί τινας ἑτέρους τῶν φίλων· παρὰ δ' αὐτοῦ Πευκέστας καὶ Μενελάους, ἔτι δὲ Ὀξυθέμιδας. ταῦτα δ' ἀκούων ὁ Λυσίμαχος "ἐγὼ τοίνυν, ἔφη, πόρνην ἐκ τραγικῆς σκηνῆς οὐχ ἑώρακα ἐξιοῦσαν" τὴν αὐλητρίδα Λάμιαν λέγων. ἀπαγγελθέντος δὲ καὶ τούτου πάλιν ὑπολαβὼν ὁ Δημήτριος ἔφη· "ἀλλ' ἡ παρ' ἐμοὶ πόρνη σωφρονέστερον τῆς παρ' ἐκείνῳ Πηνελόπης ζῇ." » 614 e.

Λυσίμαχος.

Ἀθην. 261 b. « ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ γράφει (Φύλαρχος) οὕτως. (FHG I 341) ἡ [illegible] Δημητρίου τοῦ κόλακες προπίνοντες αὐτὸν ἐν τοῖς συμποσίοις ἐπεχείρουν Δημήτριον μὲν μόνον βασιλέα, Πτολεμαῖον δὲ [μόνου] ναύαρχον, Λυσίμαχον δὲ γαζοφύλακα, Σέλευκον δ' ἐλεφαντάρχην. καὶ ταῦτα αὐτῷ οὐ τὸ τυχὸν συνῆγε μῖσος. »

» ς. 255 a. « (κόλακας δ' εἶναί φησι Φύλαρχος καὶ τοὺς Λημνίους καὶ Ἀθηναίους [illegible] χάριν γὰρ ἀποδόντας τοῖς Σελεύκου καὶ Ἀντιόχου ἀπογόνοις, ἐπεὶ αὐτοὺς ὁ Σέλευκος [illegible] καταδυναστευομένους ὑπὸ Λυσιμάχου, οὐ μόνον ἠλευθέρωσεν ἀλλὰ καὶ τὰς πόλεις ἀμφοτέρας [illegible], οἱ Λημνόθεν Ἀθηναῖοι οὐ μόνον ναοὺς κατεσκεύασαν τοῦ Σελεύκου ἀλλὰ καὶ τοῦ υἱοῦ Ἀντιόχου. »

» ιγ. 610 d. « [illegible] ὁ Φύλαρχος, καθαιρεῖσθαι γὰρ αὐτοὺς [illegible] ἐν τῇ [illegible] ὁ Μυρτίλος ἔφη· ἀλλ' ἦ καὶ ἐγὼ δικαίως πάντας ὑμᾶς τοὺς φιλοσόφους μισῶ μισοφιλολόγους ὄντας; οὐ μόνον Λυσίμαχος ὁ βασιλεὺς ἐξεκήρυξε τῆς ἰδίας βασιλείας ἀποπέμπων ὡς ὁ Καρύστιος φησιν ἐν Ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι. »

Λυσίμαχος

124

Αθην. 261.b. «... ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ γράφει (Φύλαρχος) οὕτως. (FHG I 341) «περιεώρα Δημήτριος τοὺς κολακεύοντας αὐτὸν ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ προπίνοντας Δημητρίου μὲν μόνου βασιλέως, Πτολεμαίου δὲ [κόνου] ναυάρχου, Λυσιμάχου δὲ γαζοφύλακος, Σελεύκου δ' ἐλεφαντάρχου· καὶ ταῦτα αὐτῷ τὸ πλεῖστον συνῆψε μῖσος.»

„ 6. 255 a. «Κόλακας δ' εἶναί φησι Φύλαρχος καὶ τοὺς ἐν Λήμνῳ κατοικοῦντας Ἀθηναίους . . . . χάριν γὰρ ἀποδιδόντας τοῖς Σελεύκου καὶ Ἀντιόχου ἀπογόνοις, ἐπεὶ αὐτοὺς ὁ Σέλευκος σκληρῶς πιεζομένους ὑπὸ Λυσιμάχου, οὐ μόνον ἐξείλετο, ἀλλὰ καὶ τὰς πόλεις αὐτοῖς ἀπέδωκεν ἀμφοτέρας, οἱ Λημνόθεν Ἀθηναῖοι οὐ μόνον ναοὺς κατεσκεύασαν τοῦ Σελεύκου ἀλλὰ καὶ τοῦ υἱοῦ Ἀντιόχου.»

„ 13. 610.d «τί δὲ σὺ ἀγνοεῖς ὦ Φύλαρχε; καταλύει γὰρ αὐτοῦ πᾶσαν τὴν ἱστορίαν» δοξάσας δ' ἐν τῷ τρίτῃ καὶ φωνῇ ὁ Μυρτίλος ἔφη· ἀλλ' ἔγωγε δικαίως πάντας ὑμᾶς τοὺς φιλοσόφους μισῶ μισοφιλολόγους ὄντας· οὐ μόνον Λυσίμαχος ὁ βασιλεὺς ἐξεκήρυξε τῆς ἰδίας βασιλείας ἀπελαύνων ὡς ὁ Καρύστιος φησὶν ἐν Ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι.»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Λυσίμαχος Σωτάδης Μαρωνίτης.

125

«... ὁ δὲ ἰωνικολόγος τὰ Σωτάδου καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἰωνικὰ καλούμενα ποιήματα Ἀλεξάνδρου τε τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ Πύρητος τοῦ Μιλησίου καὶ Ἀλέξου καὶ ἄλλων τοιούτων ποιητῶν προφέρεται. καλεῖται δ' οὗτος καὶ κιναιδολόγος. ἤκμασεν δ' ἐν τῷ εἴδει τούτῳ Σωτάδης ὁ Μαρωνίτης, ὥς φησι Καρύστιος ὁ Περγαμηνὸς ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ [Σωτάδου] συγγράμματι [FHG IV 359] καὶ ὁ τοῦ Σωτάδου υἱὸς Ἀπολλώνιος. ἔγραψε δὲ καὶ οὗτος περὶ τῶν τοῦ πατρὸς ποιημάτων σύγγραμμα. ἐξ οὗ ἔστι καταμαθεῖν τὴν ἄκαιρον παρρησίαν τοῦ Σωτάδου, κακῶς μὲν εἰπόντος Λυσίμαχον τὸν βασιλέα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἄλλους τῶν βασιλέων ἐν ἄλλαις τῶν πόλεων· διόπερ τῆς ἀξίας ἔτυχε τιμωρίας· ἐκπλεύσαντα γὰρ αὐτὸν τῆς Ἀλεξανδρείας, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν, καὶ δόξαντα διαπεφευγέναι τὸν κίνδυνον — εἰρήκει γὰρ εἰς τὸν βασιλέα Πτολεμαῖον πολλὰ δεινά, ἀτὰρ καὶ τόδε, ὅτε τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην ἐγεγαμήκει·

εἰς οὐχ ὁσίην τρυμαλιὴν τὸ κέντρον ὠθεῖς —

Πάτροκλος ὁ τοῦ Πτολεμαίου στρατηγὸς ἐν Καύνῳ τῇ νήσῳ λαβὼν αὐτὸν καὶ εἰς μολυβῆν κεραμίδα ἐμβαλὼν καὶ ἀναγαγὼν εἰς τὸ πέλαγος κατεπόντωσε. ἰαμβικὴ δ' ἐστὶν αὕτη ἡ ποίησις.»

Ἀθην. ιδ΄. 13. 620 f.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

126

Λυσίμαχος

„Ἀριστόδημος δ' ἱστορεῖ, Βίθυν τὸν Λυσιμάχου τοῦ βα- Athen.
σιλέως παράσιτον, ἐπεὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἱμάτιον ὁ Δειπνοσοφ.
Λυσίμαχος ἐνέβαλε ξύλινον σκορπίον, ἐκταραχ- Βιβ. VI
θέντα ἀναπηδῆσαι. εἶτα γνόντα τὸ γεγενημένον· § XLIX
Κἀγώ σε, φησίν, ἐκφοβήσω, βασιλεῦ· δός μοι
τάλαντον. ἦν δὲ Λυσίμαχος μικρολογώτατος.

1. Ἀβδηρίταις φασὶ Λυσιμάχου ἤδη βασιλεύ- Λουκιανοῦ
οντος ἐμπεσεῖν τι νόσημα, ὦ καλὲ Φίλων, τοιοῦτο. Πῶς δεῖ ἱστορίαν
πυρέττειν μὲν γὰρ . . . συγγράφειν.

11 . . . καὶ Λυσίμαχος δὲ Μακεδόνων βα- „Μακρόβιοι.
σιλεὺς ἐν τῇ πρὸς Σέλευκον ἀπώλετο μάχῃ 215.
ἔτος ὀγδοηκοστὸν ἄγων, ὡς ὁ αὐτός φησιν Ἱε-
ρώνυμος . . . "

127

Λυσίμαχος
(επιβουλεύων τον υιον)

Λουκιανού Ικαρομένιππος 769

15. . . . . κατακύψας γοῦν ἐς τὴν γῆν ἑώρων σαφῶς τὰς πόλεις, τοὺς ἀνθρώπους, τὰ γιγνόμενα, καὶ οὐ τὰ ἐν ὑπαίθρῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁπόσα οἴκοι ἔπραττον οἰόμενοι λανθάνειν, Πτολεμαῖον μὲν συνόντα τῇ ἀδελφῇ, Λυσιμάχῳ δὲ τὸν υἱὸν ἐπιβουλεύοντα . . . »

Λουκιανού Ικαρομένιππος

15. κατακύψας γοῦν ἐς τὴν γῆν ἑώρων σαφῶς τὰς πόλεις, τοὺς ἀνθρώπους, τὰ γιγνόμενα, καὶ οὐ τὰ ἐν ὑπαίθρῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁπόσα οἴκοι ἔπραττον οἰόμενοι λανθάνειν, Πτολεμαῖον μὲν συνόντα τῇ ἀδελφῇ, Λυσιμάχῳ δὲ τὸν υἱὸν ἐπιβουλεύοντα . . . [ς. 411] 16. ὁπόσα δὲ εἶτε ἐν τῇ Λιβύῃ [illegible] Σκύθαι, Θρᾷξ γιγνόμενα ἐν ταῖς βασιλείαις τῶν [illegible], μοιχεύοντας, φονεύοντας, ἐπιβουλεύοντας, ἁρπάζοντας, ἐπιορκοῦντας, δεδιότας, ὑπὸ τῶν οἰκειοτάτων προδιδομένους.

(έκδ. Teubner τόμ. II σ. 410-1

Λυσίμαχος. Αρσινόη

118

Αθην. ΙΔ' 616. b. «καὶ πρὸς ὃ ἡμῖν τὸ συμπόσιον ὧδε τῶν φιλοσκωπτούντων. περὶ δὲ τοιούτων τινῶν φησιν ὁ Χρύσιππος ἐν τῷ αὐτῷ (περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς) γράφων· "φιλοσκώπτης τις μέλλων ὑπὸ τοῦ δημίου σφάττεσθαι ἔτι ἔφη θέλειν ὥσπερ ὁ κύκνος ᾄσας ἀποθανεῖν. ἐπιτρεψάντων δ' αὐτῷ ἔσκωψεν." ὑπὸ δὴ τῶν τοιούτων πολλάκις ὁ Μυρτίλος σκωπτόμενος καὶ ἀγανακτήσαντα εἶπεν καὶ Λυσίμαχον τὸν βασιλέα πεποιηκέναι. Τελεσφόρον γὰρ ἕνα τῶν ὑπάρχων αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔσκωψε παρὰ πότον ἐν συμποσίῳ τὴν Ἀρσινόην (γυνὴ δ' ἦν τοῦ Λυσιμάχου) ὡς ἐμετικὴν οὖσαν, φάσκων

κακὴν καθάρχεις τήνδε Μοῦσαν εἰσάγων

ὁ Λυσίμαχος ἀκούσας ἐμβληθῆναι αὐτὸν ἐκέλευσεν εἰς γαλεάγραν καὶ δίκην θηρίου περιφερόμενον καὶ τρεφόμενον, κολαζόμενον οὕτως ἐποίησεν ἀποθανεῖν.»

Στοβαίου Περὶ κακίας 33. Θεόδωρος ὁ Κυρηναῖος, Λυσιμάχου τοῦ βασιλέως ὡς ἀπειλήσαντος αὐτὸν ἀναιρήσειν, Σηλύβρας κτ., ἔφησεν, ὁ βασιλεύς, ἀλλὰ κωνείου δύναμιν ἔχειν.»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Λυσίμαχος. Κύαμοι. Κιβώρια. Κολοκάσια

137

« Κιβώρια. Νίκανδρος ἐν Γεωργικοῖς (fr. 81. Schn.) — Ἀθην. Δειπνοσοφ. Γ. 73. a.

σπείρειας κυάμου Αἰγύπτιον ὄφρα θερείης

ἀνθέων μὲν στεφάνας ἀνύσῃς, τὰ δὲ πεπτηῶτα

ἀμμαῖς ναρδοῖο κιβώρια δαινυμένοισιν

ἐς χέρας ἠιθέοισι πάλαι ποθέουσιν ὀρέξῃς.

ῥίζας δ' ἐν θοίνῃσιν ἀφεψήσας προτίθημι.

ῥίζας δὲ λέγει Νίκανδρος τὰ ὑπὸ Ἀλεξανδρέων κολοκάσια καλούμενα· ὡς ὁ αὐτὸς (fr. 82)·

κυάμου λέπας ἐκλέψας τε.

ἔστι δ' ἐν Σικυῶνι Κολοκασίας Ἀθηνᾶς ἱερόν.

ἔστι δὲ ἡ κιβώριον εἶδος ποτηρίου.

Θεόφραστος δὲ . . . . . .

Φύλαρχος δὲ . . . . . .

. . .

Λυσιμάχου δὲ ξύλος ἐκβαλόντος ἠφανίσθη· θαυμάσαντος δὲ ἡ ἀρχῆθεν τὸν τόπον ἀθρεῖ πάλιν πεφύκει. »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Λυσίμαχος.

III. « Φιλόγελως δ' ἦν ὁ Δημήτριος ὁ Πολιορκητής, ὥς φησι Φύλαρχος ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν Ἱστοριῶν· ὅς γε τὴν Λυσιμάχου αὐλὴν κωμικῆς σκηνῆς οὐδὲν διαφέρειν « ἔλεγεν » ἐξιέναι γὰρ ἀπ' αὐτῆς πάντας δισυλλάβους. « (τόν τε Βίθυν χλευάζων καὶ τὸν ~~Πάριν~~, μεγίστους ὄντας παρὰ τῷ Λυσιμάχῳ, καί τινας ἑτέρους τῶν φίλων) παρὰ δ' αὐτοῦ Πευκέστας, καὶ Μενελάους, ἔτι δὲ καὶ Ὀξυθέμιδας. « Ταῦτα δ' ἀκούων ὁ Λυσίμαχος » ἐγὼ τοίνυν, ἔφη, πόρνην ἐκ τραγικῆς σκηνῆς οὐχ ἑώρακα ἐξιοῦσαν. « τὴν αὐλητρίδα Λάμιαν λέγων. Ἀπαγγελθέντος δὲ καὶ τούτου, ὑπολαβὼν ὁ Δημήτριος ἔφη· » Ἀλλ' ἡ παρ' ἐμοὶ πόρνη σωφρονέστερον τῆς παρ' ἐκείνῳ Πηνελόπης ζῇ «.

Αθην. Δειπνοσοφισταί Βιβ. XIV.

VI. ... ὑπὸ τῶν Θουλίνων (φιλοσυμποτούντων) πολλάκις ὁ Μυρτίλος συνεχθείς, καὶ ἀγανακτήσας, εἶπεν, καλῶς Λυσίμαχον τὸν βασιλέα πεποιηκέναι. Τελεσφόρον γὰρ ἕνα τῶν ὑπάρχων αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔσκωψέ ποτε ἐν συμποσίῳ τὴν Ἀρσινόην (γυνὴ δὲ ἦν τοῦ Λυσιμάχου) ὡς ἐμετικὴν οὖσαν ...

Κακῶς καταρχεῖς, τὴν δὲ μοῦσαν εἰσάγων.
τήνδ' ἐμοῦσαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Λυσίμαχος.

ο Λυσίμαχος αιτήσας εμβληθήναι αυτόν μετ' αυτού
ή γαλεάγραν, η δίκην θηρίου περιφερόμενον και
θρεπτόμενον, μεγαλούμενον όλως εποίησεν αποθανείν.

" " XIII . . . . . . έγω επί κατίδειν την άκαιρον παρ-
ρησίαν του Σωτάδου κακώς μεν ειπόντος Λυσίμα-
χον τον βασιλέα εν Αλεξανδρεία, Πτολεμαίον δε
τον Φιλάδελφον παρά Λυσιμάχω . . .
όρα η Σωτάδης εν καρτέρει σύλληψη.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Λυσίμαχος   Σωτάδης Μαρωνείτης.

121

Ἀθην. δειπν. ΙΔ. 620f.

« .. ὁ δὲ ἰωνικολόγος τὰ Σωτάδου καὶ τῶν πρὸ τούτου ἰωνικὰ καλούμενα ποιήματα Ἀλεξάνδρου τε τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ Πύρητος τοῦ Μιλησίου καὶ Ἀλέξου καὶ ἄλλων τοιούτων ποιητῶν προφέρεται. καλεῖται δ' οὗτος καὶ κιναιδολόγος. τοιούτοις ποιήμασιν δ' ἐν τῷ εἴδει τούτῳ Σωτάδης ὁ Μαρωνείτης, ὥς φησι Καρύστιος ὁ Περγαμηνὸς ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ [Σωτάδου] συγγράμματι [FHG IV 359] καὶ ὁ τοῦ Σωτάδου υἱὸς Ἀπολλώνιος. ἔγραψεν δὲ καὶ οὗτος περὶ τῶν τοῦ πατρὸς ποιημάτων σύγγραμμα· ἐξ οὗ ἔστι καταμαθεῖν τὴν ἄκαιρον παρρησίαν τοῦ Σωτάδου, κακῶς μὲν εἰπόντος Λυσίμαχον τὸν βασιλέα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἄλλους τῶν βασιλέων ἐν ἄλλαις τῶν πόλεων· διόπερ τῆς δεούσης ἔτυχε τιμωρίας. ἐκπλεύσαντα γὰρ αὐτὸν τῆς Ἀλεξανδρείας, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν καὶ δόξαντα διαπεφευγέναι τὸν κίνδυνον — εἰρήκει γὰρ εἰς τὸν βασιλέα Πτολεμαῖον πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα δεινά, ἀτὰρ καὶ τόδε, ὅτε τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην ἐγεγαμήκει

εἰς οὐχ ὁσίην τρυμαλιὴν τὸ κέντρον ὠθεῖ —

Πάτροκλος ὁ τοῦ Πτολεμαίου στρατηγὸς ἐν Καύνῳ τῇ νήσῳ λαβὼν αὐτὸν καὶ εἰς μολυβῆν κεραμίδα ἐμβαλὼν καὶ ἀναγαγὼν εἰς τὸ πέλαγος κατεπόντωσε. τοιαύτη δ' ἐστὶν αὐτοῦ ἡ ποίησις. »

Λυσίμαχος Ἱερώνυμος. Καρδιανός (3).

11. Ἀντίγονος δὲ ὁ Φιλίππου ὁ μονόφθαλμος βασι- Λουκιανοῦ
λεύων Μακεδόνων, περὶ Φρυγίαν μαχόμενος Μακρόβιοι.
Σελεύκῳ καὶ Λυσιμάχῳ, τραύμασι πολλοῖς πε- 215.
ριπεσὼν ἐτελεύτησεν ἐτῶν ἑνὸς καὶ ὀγδοήκοντα, ὥ-
σπερ ὁ συστρατευόμενος αὐτῷ Ἱερώνυμος ἱστο-
ρεῖ. καὶ Λυσίμαχος δὲ Μακεδόνων βασιλεὺς ἐν
τῇ πρὸς Σέλευκον ἀπώλετο μάχῃ ἔτος ὀγδοη-
κοστὸν ἄγων, ὡς ὁ αὐτὸς φησὶν Ἱερώνυμος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ